

2017. gada 10. aprīlī

Aijai Anitai **80**
Grigorjevai

Izstāde- dzīvesstāsts:

« Katrs cilvēks pasaulē plašā ir tik dažāds,
kā cits neviens». */Alfrēds Krūklis/*

Dzimtā vieta- Meņģele «Kaivēni»

1937. gada 10. aprīlī Alīdas dzim. Telneres un Pētera Graudiņu ģimenē piedzimst piektais bērns- meitiņa Aija Anita.

Aija stāsta: «Vecāku dots vārds man ir Anita. Taču dzīvē sanācis tā, ka visi mani sauc otrajā vārdā Aija, tas patīk arī man pašai. Atjaunojoties brīvai Latvijai pasē ir ierakstīti abi vārdi».

Māte-Alīda *Tēvs-Pēteris*

Aijas mammas Alīdas
(17.01.1898.-12.03.1985.)
dzimtā vieta ir
Meņģele, bet tēta
Pētera
(17.05.1905.-....1965.)
Irši.

Attēlā: Pēteris, Alīda un
mazdēls Normunds Graudiņš

Māsas- trīs

Brāļi- divi

**Dzidra
Zenta**

**Miervaldis 12.12.1930.
Imanta 21.11.1934.
Pēteris 23.03.1939.**

Bērnība = Karš

Aijas bērnības atmiņas galvenokārt saistās ar vācu, krievu karavīriem un kara šausmām.

Aija atceras: «Kara beigās, kad vācieši gāja prom mūsu ģimene pārcēlās uz Iršiem.

Vācieši bija nežēlīgi- pīlēm nocirta galvas un meta tās akā, lai nebūtu dzeramais ūdens. Arī zirgus dancināja pa kviešiem, lai nebūtu labības. Beigās nozaga zirgus, mamma nedeva sakas, tāpēc viņu gribēja nošaut.

Vācu laikā, vecākās māsas- Zenta un Imanta ganot govīs pļavā paspēra tur atrodošo bumbu. Rezultātā abām sāka degt kājas, tāpēc viņu kājas ieraka zemē. Taču es zemi atraku un māsām novilku kurpes un uzvilku savās kājās, kājas sāka degt arī man, līdz ar to arī es tiku ierakta zemē. Mamma bija dusmīga un teica: «Tu gan visur savu degunu bāz».

Maizīte spīdīgā papīrā

Dzīvojot Iršos mājai apkārt bija mežs.

Aija stāsta: «Brālis Miervaldis un māsa Dzidra, tas bija 1945. gads, bija aizgājuši uz mežu un no mežabrāļu apmešanās vietas paņēmuši spīdīga papīra paciņu, kurā, kā vēlāk izrādījās bija maize. Mežabrāļi atveda abus- Miervaldi un Dzidru, uz māju pie vecākiem un pateica, ja vēl ies pie viņiem tad nošaus.

Šarlaks akūta infekciju slimība, kam raksturīga organisma intoksikācija, drudzis, angīna, punktveida izsitumi uz ādas un nosliece uz komplikācijām sirdī, nierēs, locītavās, limfmezglos.

Aijas mammīte Alīda labi zināja vācu valodu, tāpēc vācieši ejot prom no Latvijas Graudiņu ģimeni gribēja aizvest līdzī uz Vāciju, jo labus strādniekus tak vajadzēja. Bet, par «Laimi» visi bērni saslima ar šarlaku.

Aija augusi ģimenē, kurā tēvs ar māti mīlēja darbu, viņiem saimniecība bija gan Meņģelē, gan Iršos- 5 gotiņas, četri zirgi, cūkas, pīles, vistas, gan Klintainē.

Vācieši aiziet, krievi ienāk

Aija stāsta: «1945. gadā, kad gāja prom vācieši no Latvijas, viņi mēģināja nodedzināt Iršu māju, bet tas neizdevās. Visu bēgļu laiku mūsu ģimene dzīvoja pagrabā. Vācieši bija ļauni! Viņi, mūs bērnus, biedēja, ka nāks krievi un visiem izgriezīs mēles ārā. Šausmas! Kad krievu zaldāti ieradās mūsmājās, lai pārliccinātos, ka vāciešu nav vairs, mēs bērni, blāvām kā traki, jo domājām, ka viņi griezīs mēles. Nekas tamlīdzīgs nenotika, gluži pretēji- viņi izdalīja cukura graudiņus.»

Baltie lakatiņi

Aija atceras: «Vecaistēvs Konrāts no tuvumā esošā avotiņa veda dzeramo ūdeni, un tā notika arī dienā, kad ieradās krievi. Proti, vecaistēvs brauc ar zirdziņu un nevar saprast, kas paukšķ pie kājām, izrādās, krievi kā brīdinājumu, ka viņi nāk šāva.

Krievi pret bērniem un latviešiem izturējās labi. Viņi teica vecākiem- neturiet bērnus pagrabā, lai viņi staigā, uzsieniet tikai baltus lakatiņus, tad zināsim, ka tie ir latvieši.»

Iršu pamatskola

1945. gada rudenī Aija uzsāk mācības Iršu pamatskolā, tā ir skola, kur tiek pabeigtas četras klases. Mācības tiek pārtrauktas, jo mājās vajadzīgas darba rokas un arī skola tālu- 8 km. Vecums, kad Aija uzsāk darba gaitas ir 12 gadi.

Aijas mammīte Alīda bija mājsaimniece, taču tēvs Pēteris zināmu laika posmu strādāja Iršos par pagasta priekšnieku, savukārt māsa Dzidra par sekretāri.

Māja «Lakstīgalas»

1953. gadā Graudiņu ģimene- tēvs Pēteris, mamma Alīda un bērni Aija, Zenta, Miervaldis, Pēteris aizbrauc no Iršiem un uzsāk dzīvi Klintaines ciema «Lakstīgalās».

Graudiņu ģimene «Lakstīgalās» dzīvoja pirmajā stāvā, netālu esošajā kūtiņā tika turēti lopīņi- kūts atradās pie Stukmaņu muižas dzirnavām. Kaimiņos dzīvoja Sergejevu ģimene- Anna un Palogeja un Grigorjevu ģimene- Klaudija, Mihaels.

Attēlā: **Palogēja Sergejeva ar meitu Annu**

Attēlā: **Klaudija Grigorjeva ar dēliem- Sergeju, Mihailu un Nikolaju**

Darbs kolhozā «Selga»

04.10.1953. Aija sāk strādāt kolhozā «Selga». Aija stāsta: «Sākumā abas ar mammu ganījām govīs. No centra kūts- ēka blakus dišpečeriem, govs vedām līdz dzelzceļam. Vai, kā sala kājas, jo nebija labu apavu, ko vilkt kājās. Tad, kad gotiņa pačurāja, sildījām kājas.

Vēlāk sāku strādāt teļu fermā «Saulgriežos», 1955. gadā cūku fermā, kur darba biedrenes bija- Vilma Leimane un Marija Minkeviča (dzīvoja «Aijās»). Darbs bija grūts! »

Ak, skaistā jaunība!

Aija stāsta: «Cūku fermā strādājām mainās-viena īsā diena, viena nakts. Šeit iepazinos arī ar nākamo vīru Mihailu, kurš ar savu tēvu bija atnākuši pēc nopirktajiem sivēniem. Viņi abi visu laiku čivināja, tā arī es sačivinājos ar Mihailu. Mihails strādāja NerūdasIzrakteņuKombināta karjerā par drupinātāju.

Sākumā ar Mišu bijām kaimiņi, nedaudz vēlāk jau partneri. Gājām uz Oliņkalna ballēm, braucām uz Sēlpili, kur vienu reizi kopā pienu zagām.» Ak, skaistā jaunība!

Dzīvesdraugs Mihails

**1957. gadā tiek
nodibināta Aijas un
Mihaila Grigorjevu
ģimene.**

**Jauno ģimeni sarakstīja
Ārija Jansone
«Gustiņos», kur dzīvoja
Aijas māsa Dzidra ar
vīru Kārli Zariņu.**

Meitiņa Zeltīte

**1956. gada 3. decembrī
Aija un Mihails sagaida
savu meitiņu Zeltīti.**

*Fotoattēls: Zeltīte ar tēta
Mihaila māšīcu, savu
krustmāti Annu Čomu.*

Dēliņš Pēteris

1958. gada 4. martā Aijas un Mihaila Grigorjevu ģimenē piedzimst dēliņš, kurš tiek nosaukts Aijas tēva vārdā Pēteris, taču gadiem ejot reti kurš viņu tā sauca, visi sauca Pečors.

Fotoattēls: Pečors un tētis Mihails

«Alejas»

Grigorjevu ģimene – Aijas mamma Alīda, tēvs Pēteris un Aija, Mihails, Zeltīte un Pečors no 1962. gada 20. marta uzsākt dzīvot mājā «Alejas». Mājas «Alejas» uzcēla Aijas tētis Pēteris, kurš no kolhoza «Selga» bija iegādājies pamatus.

DARBS AR SAPRĀTU /P. SADOVSKIS/

Kur viņas abas tā, jautri sarunādamās, iet? Tās taču ir kolhoza «Selga» cūkkopes Aija Grigorjeva (uzņēmumā pa kreisi) un Vilma Andersone. Viņām patiesi ir ko pārspriest, šogad par abām jānobaro 820 bekoni un pašām vēl jāpieved cūkām barība, jāsatavo, jāizbaro. Spēkbarības šogad tā pamazāk, jāizdomā, kā iztikt bez tās. Tomēr savu plānu viņas cieši apņēmušās izpildīt.

Zvaigzne.,Nr.14 (20.07.1961).

Pamatdarbs un darbs brīvajā laikā

Strādāti ir dažādi darbi- 1973. gads putnkope, 1974. līdz 1976.gads lopkope, 1976. līdz 1980. gads cūkkope, 1980. gads aitkope. 1982. līdz 1992. gada maijam apkopēja kantorī un tad pelnītā atpūta. Brīvajā laikā Aija strādā savā piemājas saimniecībā un ar domubiedrenēm saimnieko dažādos pasākumos un godos.

Fotoattēls: Aina Ozoliņa (Dūma), Aija,
Anna Čoms, Maija Ārmāne

«Gustiņi»

1956. gadā par klintainieti kļuva odzēnietis Kārlis Zariņš, kura ģimene nopirka mājas “Gustiņi”. Kārlis Zariņš strādāja profesionālajos ugunsdzēsējos Pļaviņās, bet līdztekus tiešajam darbam Klintainē nodibināja kolhoza “Selga” brīvprātīgo ugunsdzēsēju vienību. Ap Kārli Zariņu sakuploja krietns klintainiešu ugunsdzēsēju pulciņš: Juris Baumanis, Pēteris Dzenītis, Visvaldis Arnītis, Veneranda un Voldemārs Kļaviņi, Mirdza un Haralds Rulī, Pēteris un Eduards Kačkāni, kopā ap 160 brīvprātīgo vīru un sievu, tsk., sieva Dzidra un viņas māsas- Aija, Imanta.

Brīvprātīgie ugunsdzēsēji

Kolhoza “Selga” mehāniskajās darbnīcās bija iekārtots depo, kur bija vieta inventāram un “bobikam”. “Bobiks” GAZ-69-PMG-20 bija nokrāsots spilgti sarkanā krāsā un apbruņots ar visu, kas ugunsdzēsības mašīnai pienākas – sūknis, ātri atritināmi šļūteņu komplekti, kāpnes, liels oglekļa dioksīda aparāts, balons.

Treniņa laukums atradās alejā uz vecās šosejas. Treniņos gūtais rūdījums “Selgas” komandu nekad nepievīla. Ugunsdzēsēju sacensībās uzvaras un kausi bira kā no pārpilnības raga.

Aija stāsta: «Pirmās sacensības notika Pļaviņās pie Daugavmalas. Kad ieradāmies uz sacensībām dzirdējām – trakā «Selga» atbrauca, sadurt šļaukas!»

**Prāts negrib noticēt,
Sirds nesaprot,
Kam pēkšņi apdzisusi
Tava diena. (K. Apškrūma)**

**1976. gada 4. martā dēls Pēteris nosvin savu 18-to
dzimšanas dienu. 18 gadi- pilngadība. Tas ir kā
sliksnis dzīves priekšā, tas ir vecums, kad vēl var
atļauties gan neprātīgu jautrību, gan pārgalvīgas
idejas.**

**Tāču..... īsi pēc 18-tās dzimšanas dienas, Pečoram
nākot mājās no skolas balles, netālu no skolotājas
Baumanes mājas uzbrauc krazs ar piekabi. Bēdas,
skumjas un vecākiem liels dzīves pārbaudījums.**

Pečors kopā ar ģimeni un skolā

Fotoattēls: aizmugurē **Mihails**, blakus **Pečors**, **Aija**, **Zeltīte**, **Marija**, **Asja** **Ludmila**.

**Aiz tevis dzīvība un gaisma paliek
un atmiņas kā krāšņs zieds** /J. Silazars/

**1997. gada 18.
janvārī «Aleju»
mājās ienāk sēru
vēsts- mūžībā
aizgājis vīrs, tēvs,
vectēvs,
vecvectētiņš,
vīratēvs Mihails
Grigorjevs.**

Dzīve kā ceļojums

Aijas dzīve ir kā ceļojums, jo ir bijusi iespēja apstāties pieturvietās- Meņģeļe «Kaivēni», Irši, kolhozs «Selga», Klintaine «Lakstīgalas», «Gustiņi», «Alejas». Šajās pieturvietās sajūts Graudiņu ģimenes siltums, veidota sava Grigorjevu ģimene, strādāts, liksmots, pārdzīvotas bēdas un satikti draugi.

Draugi tā ir vērtība! Īpaši siltas atmiņas Aijai ir par «meitenēm», kuras ciemojās viena pie otras dzimšanas dienā- Ruta Skudra, Ārija Jansone, Janīna Stučka, Maija Miķelsone, Mirdza Lazdiņa, Velta Arnīte, Līga Baltiņa, Fanija Meldere.

Mazbērni un mazmazbērni

Skaisti, sagaidīt savu 80-to dzimšanas dienu tēva celtajā mājā!

Aija ir bagāta, jo viņai ir trīs mazbērni, ko dāvājusi meita Zeltīte un znots Kārlis:

***Sanita 16.01.1973. Arbeiterē, *Sandris 20.08.1977. Stepe, Egija 24.07.1979. Kārklīņa.**

Savukārt mazbērni ir dāvājuši piecus mazmazbērnus:

Dins Arbeiters 11.09.1995., Kitija Arbeiterē 13.03.1992., Sindija Kārklīņa 28.09.1998., Ričards Kārklīņš 25.01.2008., Kate Stepe 24.12.1995.

Dzimtas albūms

Aija šobrīd ir ļoti apmierināta, jo pie viņas «Alejās» dzīvo mazmeitiņa Sanita ar vīru Inti. Viņi ikdienā Aijai sarūpē visu nepieciešamo un ir atraduši laiku nezūdošām vērtībām-sākuši veidot dzimtas koku un sakārtojuši dzimtas albūmu. Lūk, neliels ieskats:

Aijas mammas Alīdas māte Anete ar meitām: Ēriku (jaunākā), Alīda un mammas māsa Anna ar saviem bērniem- Ernu 25.08.1914., Alfrēdu 1921., Elzu 08.09.1923. «Kaivēnos».

Aijas mammas Alīdas vecāki, māsa, brālis

*Aijas mammas Alīdas vecāki Anete un
Konrāds Telneri un mammas māsa Anna,
10.07.1913.*

*Aijas mamma Alīda, māsa Anna ar vīru
Kārli Jankausu un brālis Kārlītis.*

Aijas iesvētību diena 24.07.19..

**Aija ar
dzīvesdraugu
Mihailu**

Aijas māšas- Dzidra, Imanta un brālis Miervaldis

**Māsa Dzidra ar
vīru Kārli Zariņu**

**Brālis Miervaldis un sieva
Zenta ar Miervalda vecākiem-
Alīdu, Pēteri Graudiņiem**

**Māsa Imanta ar
dēlu Normundu**

Aijas māsa Zenta un brālis Pēteris

Māsa Zenta ar savu ģimeni- vīru Leonu, meitu Lidiju, dēlu Gunāru, dēlu Daini.

P.s. Foto pie Oliņkalna, Zālišiem bija māja, skats no mājas uz Daugavu. Zentas un Leona dēliņš Dainis nomirs 6 gadu vecumā no menengīta.

Pēteris -Aijas jaunākais brālis.

**Foto: 12.12.1960. Gremilā.
Divreiz precējies: pirmā sieva Vera, meita Ziedīte;
otrā sieva Zenta, meita Spulga**

**Zeltīte ar māsīcām- Viju Zariņu -
Lapu, Ligitu Zariņu- Bimberi.**

Mazā meitenīte no kaimiņu mājas Baiba.

***Fotoattēls: Zeltītes un
Kārļa Stepes kāzu diena,
1976. gada vasara.***

Mazbērni-
Sanita
Arbeitere,
Sandris
Stepe,
Egija
Kārklīņa

2016. gads. *No kreisās puses-* Sindija Kārklīņa, Kārlis Stepe, Egija Kārklīņa, Zeltīte Stepe, Dīns Arbeiters, Kitija Arbeitere, Artis (Kitijas draugs), Sandris Stepe, Sanita Arbeitere, Ints Arbeiters, Kate Stepe, Aija Grigorjeva, Ričards Kārklīņš

Aijiņ!

80

Nekas uz šīs zemes nav vienāds,
Ne upe, ne jūras, ne krasts.
Katram mirklim, stundai
un dienai piemīt kas savs un neparasts.
Katrs smilšu graudiņš, katrs gliemežvāks,
Vētru un viļņu glaudīts, mirdz savādāks.
Katrs cilvēks pasaulē plašā
ir tik dažāds, kā cits neviens.

/Alfrēds Krūklis/

*Dzīvesstāstu pierakstīja Alita Kluša
Klintaines bibliotēkas vadītāja,
10.04.2017.*

**Veselību, dzīvesprieku un mīli sveicieni
skaistajā dzīves jubilejā!**